

Kristus tulee tuomarina

2. Tess. 1:1-12

1. *Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.*

2. *Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!*

3. *Me olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet. Se onkin oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa.*

4. *Siksi me itsekin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestättävä.*

5. *Ne ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte.*

6. *Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä,*

7. *mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä.*

8. *Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisina meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.*

9. *He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,*

10. *kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme.*

11. *Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne teot.*

12. *Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti.*

Toisen kirjeen aihe

Mistä uskovien kohtaama vaino ja ahdistus puhuvat? Millainen on helvetti olemukseltaan? Mikä on Jeesuksen paluun päämäärä? Millaiset johtopäätökset Jeesuksen toisesta tulemisesta tulee tehdä tänään? Näitä kysymyksiä Paavali käsittelee toisessa kirjeessään Tessalonikaan.

Ensimmäinen kirje ei riittänyt auttamaan kaupungin kristittyjä Jeesuksen toiseen tulemiseen liittyvissä kysymyksissä. Asiaa pohtiessaan jotkut seurakunnassa olivat "menettäneet mielensä maltin" ja pelästyneet "ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä" (2:1-2). Siksi saatuaan tietää sen Paavali lähetti Korintista toisen kirjeensä muutamien kuukausien kuluttua noin vuoden 51 alkupuolella. Kirje täydentää ensimmäisessä kirjeessä käsitellyjä asioita. Alkutervehdys on lähes sama kuin ensimmäisessä kirjeessä, joten jätän sen nyt käsittelemättä.

Miehen itku

Olin Kuopiossa telttakokouksen jälkeen todistamassa, kun kolmikymppinen mies itki. Lääkäri oli julistanut hänelle kuolemantuomion. Syöpä oli levinnyt niin, ettei toivoa paranemisesta ollut. Hän kertoi ystävällensä:

"Kyllä minä Jumalaan uskon ja varmaankin pääsen taivaaseen, sillä en ole kenellekään tehnyt mitään paha. Mutta miksi minun täytyy kärsiä näin paljon?"

Hänen juopunut toverinsa huusi väliin:

"Ei ole mitään taivasta eikä helvettiä eikä Jumalaa! Multa sinulle on oikein, että sairastat, sillä olet ..." ja hän kertoi sitten, mitä tiesi sairaan toverinsa paheista ja synnistä elämästä.

Itsepetos

Tämä tosi tapahtuma kertoo näiden kahden suomalaisen miehen mutta samalla monen muunkin itsepetoksen. Toinen väitti uskovansa Jumalaan, mutta luottikin itseensä ja "viattomuuteensa". "Miksi"-kysymys paljasti, että jokin hänessä epäili taivaaseen pääsyä. Syvyydestä omatunto marssitti tajuntaan karvasta totuutta hänen elämästään. "Viattoman elämän" laastari ei enää tehonnut.

Pelko ajaa tuomitsemaan toisen

Tarkkasilmäinen kaveri näki oikein toisen paheet. Itseään pönkittääkseen hän oli valmis tuomitsemaan toverinsa "maapäälliseen helvettiin". On mukava saada itse olla pikku jumala, kun kipu ei tunnu omassa ruumiissa. Hän tiesi, että synti tuottaa rangaistuksen. Mutta halventaakseen oman pelkonsa hän kielsi Jumalan, taivaan ja helvetin. Hän osasi tuomita toisen. Se, mikä antoi hänelle tuomion perusteet, huusi hänen sisimmässään, että hän itekin joutuisi tuomittavaksi. Helvettiä ei siksi saanut olla! Hän oli johdonmukainen pelolleen. Välttääkseen helvetin, hänen oli kiellettävä Jumala. No, taivaskin meni siinä sivussa.

Ylpeys tai usko

Omatunto julistaa: "Et voi välttää tuomiota etkä helvettiä."

Ylpeys sanoo: "Minä päätän, onko taivasta tai helvettiä."

Omantuntonsa tuomioon taipuvalle ja Jumalalta apua etsivälle Raamattu lupaa:

"Yksikään, joka uskoo Jeesukseen, Jumalan Poikaan, ei ikinä huku, vaan pääsee osalliseksi iankaikkisesta elämästä."

Yhdenkään, joka tunnustaa elämänsä tosiasiat ja turvautuu Jeesukseen ei tarvitse joutua kadotukseen.

Kauhuteollisuuden helvetti

Puhe helvetistä on monelle vastenmielistä. Mutta ei pelkästään rangaistuksen pelosta, vaikka se löytyykin jokaisesta sydäimestä -tunnustettiin sitä tai ei. Monella on lisäksi vääriä mielikuvia helvetistä. Buddhalaiseen tapaan sitä ajatellaan paikkana, jossa sarvipää ilkkuen kiusaa onnettomia sieluja. Kauhufilmit jo kauhuteollisuus ruokkivat jatkuvasti näitä valheellisia helvettikuvia.

Väärät kuvat helvetistä tulee hyljätä, mutta samalla on muistettava, että on olemassa helvetti. Se on olotila jota kannattaa pelätä. Mitä Raamattu siitä opettaa?

Jumalan valmistama

Kadotus ei ole Sielunvihollisen ja hänen apuriensa valtaa, jolla he kiusaisivat onnettomia sieluja ja nauttivat heidän kärsimyksistään ja voisivat lisätä heidän tuskaansa. Viimeisellä tuomiolla Jeesus sanoo:

"Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuiseen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen." (Matt. 25:41)

Kadotus on Jumalan valmistama paikka, jossa Hän antaa oikeudenmukaisen rangaistuksen ja tuomion kohdata nimenomaan Sielunvihollista ja demoneja, pahoja henkiä. Sitä ei ole valmistettu ihmisiä varten. Kuitenkin Jeesus tuomitsee sinne ih-

misiäkin, koska heille ei kelpaa taivas, joka on heitä varten valmisteltu ja jota Hän lahjana ihmisille tarjoaa.

Oikeudenmukaista rangaistusta

Monet ovat pitäneet Raamatun kuvausta kadotuksesta liian kouriintuntuvana. Ruumiillista tuskaa on kavahdettu. Mutta henkinen ja hengellinen tuska on jo täällä ajassa se, mikä ruumiinkin tuskasta tekee sietämättömän. Raamatun mukaan ihmiset joutuvat kadotukseen ruumiin ylösnousemuksen ja viimeisen tuomion jälkeen. Kadotus on siksi sekä ruumiillista, henkistä että hengellistä tuskaa oikeudenmukaisena rangaistuksena ajallisen elämän synneistä.

Jeesus sanoo: *"Onhan sinulle parempi, että menetät vain yhden osan ruumiistasi, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin."* (Matt.5:29)

Jokainen ihminen tuomitaan tekojensa mukaan. Syntien suuruutta ei ensi sijassa ratkaise kuitenkaan se, **mitä** pahaa on tehty, vaan **ketä** vastaan pahaa on tehty. Iankaikkisen Jumalan hylkääminen - sitä synti aina on olemukseltaan - tuottaa iankaikkisen rangaistuksen. Kadotettujen tuska nousee tietoisuudesta, että he ovat koko elämänsä rikkoneet rakastavaa ja hyvää Jumalaa vastaan.

Kadotus on iankaikkinen olotila Jumalan enkelien ja Jeesuksen Kristuksen kasvojen edessä. Kadotettujen tuskaa Raamattu kuvaava:

"...hän joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä... Häntä kidutetaan tulella ja rikin katkussa pyhien enkelien ja Karitsan edessä. Tulesta, joka ihmisiä kiduttaa, nousee savu aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän, ei yön lepoa..." (Ilm. 14:10)

Pyhä ja puhdas

Kadotuksen tuli ei ole kadotettujen ihmisten himojen tulta, niin kuin usein on annettu ymmärtää. Viimeisen tuomion jälkeen ei tule olemaan mitään syntiä eikä mitään synnillisiä himoja. Kadotuksen tuskan keskeltä ei nouse yhtään kirousta. Raamattu sanoo:

"Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava... ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: 'Jeesus Kristus on Herra'." (Fil. 2:10-11)

Jumalan iankaikkinen tuli

Kadotus on Jumalan tuli. Pelastetuille Jumala on taivaan ihana rakkauden tuli, mutta kadotetuille iankaikkisesti kuluttava oikeudenmukaisen tuomion tuli. Koska on Jumala, on taivas, sillä taivas on täydellistä rakkauden yhteyttä Jumalaan. Koska on Jumala, on kadotus, sillä se on Hänen pyhyytensä, puhtautensa jo oikeudenmukaisuutensa tuli. Koska Jumala on iankaikkinen, niin myös taivas ja kadotus ovat iankaikkiset. Kadotus ei siis ole olemassaolon sammumisia, vaan iankaikkisia eroa Jumalan rakkaustavien kasvojen kirkkaudesta, mutta loputonta yhteyttä Hänen pyhyytensä polttavaan tuleen. Raamattu sanoo:

"Meidän Jumalamme on kuluttava tuli." (Hebr. 12:29)

Jeesus tuli pelastamaan

Jumala ei tahdo, että kukaan hukkuisi. Hän rakastaa jokaisia luomaansa ihmisiä. Siksi Hän antoi oman ainoan Poikansa Jeesuksen Kristuksen kärsimään sinun sijastasi sinun ansaitsemasi iankaikkisen rangaistuksen. Jeesus kärsi sinun sijaisena syntiesi ansaitseman tuskan Golgatan ristillä. Jumala hylkäsi oman Poikansa, ettei hänen tarvitsisi hyljätä sinua. Ristin tuskissa näemme, millainen on kadotuksen

tuska. Mutta siellä näkyy myös Jumalan suunnaton rakkaus sinua kohtaan. Säätäkseen sinut Hän kävi itse Pojassaan kärsimään sinun syntiesi oikeudenmukaisen tuomion.

Sinäkin voit pelastua

Tunnustamalla syntisi ja turvautumalla Jeesuksen uhriin saat kaikki syntisi anteeksi, yhteyden rakastavaan Isään ja varmasti iankaikkisen elämän. Jeesus sanoo:

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. (Joh. 3:16)

Puheemme helvetistä

Sanotaan, että kun evankelista Moody puhui ja varoitti ihmisiä kadotukseen joutumisesta, hän teki sen aina kyynelissä. Jeesus varoitti toistuvasti kuulijoitaan kadotuksen kauhuista, mutta Jerusalemin kohdalla Hänkin teki se syvää sääliä tuntien ja itkien. Kadotus on jotain niin kauheaa, että meidän, jotka tajuamme se todellisuudesta jotain, ei tulisi milloinkaan puhua siitä keveästi. Ei ole mitään kauheampaa kuin joutua Jumalan hylkäämään ikuisen tuleen. Toisaalta emme myöskään saa vaieta ikuisen kuoleman todellisuudesta, rakkaus vaatii varoittamaan ihmisiä siitä.

Vainojen ja ahdistuksen merkitys

Siksi me itsekkin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestättävä. Ne ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte. (4-5)

Jo ensimmäisessä kirjeessään Tessalonikan seurakunnalle Paavali antoi tunnustusta sille sen kärsivällisyydestä vainojen ja ahdistusten keskellä. Ne eivät vain kuulu jokaisen uskovan elämään, vaan niiden kestäminen kertoo, millä voimalla uskova vaeltaa kärsimystensä keskellä. Uskovassa itsessään ei ole sellaista voimaa, jolla hän selviäisi vainoissa, ahdistuksissa tai kärsimyksessä. Se, että hän niissä kuitenkin kestää ja hänen kärsivällisyytensä kasvaa niiden keskellä on osoitusta siitä, että Jumalan Pyhä Henki asuu hänessä ja että hän omistaa Kristuksen vanhurskauden. Kun siis Jumala tuomitsee hänet oikeudenmukaisesti taivaan perilliseksi ja avaa hänelle taivaan portin, se tapahtuu Jeesuksen Kristuksen työn tähden Golgatalla. Pyhä Henki on synnyttänyt evankeliumin sanankautta hänessä uskon ja nyt kärsimysten keskellä Pyhä Henki antaa kärsivällisyyttä ja tietoisuuden, että hänen kärsimisellään on merkitys Jumalan valtakunnan leviämisen kannalta.

Esimerkki Japanista

Esimerkkinä kärsimyksen vaikutuksesta olkoon joulukirjeessäni mainitsema japanilainen mies **Yoshiaki Katsu-ura**. Hänhän joutui makaamaan 36 vuotta kaulasta alaspäin halvaantuneena hoitovirheen vuoksi. Sen lisäksi hänellä oli jatkuvaa hermosärkyä, johon eivät kovimmatkaan lääkkeet tehonneet. Löydettyään Vapahtajan 10 vuoden kuluttua halvaantumisestaan hän sai voimaa kestää kipujaan siitä, kun hän muisteli Jeesuksen kärsimystä ja kipua Golgatan ristillä. Hänen potilashuoneensa muodostui myös pienkokousten paikaksi. Niissä jaettiin Herran sanaa ja rukoiltiin yhdessä.

Moni uskova sai rohkaisua hänen kärsivällisyydestään kipujensa keskellä. Kärsivällisyys oli osoitusta Pyhän Hengen työstä hänessä ja kipujen keskellä hän tietokoneella laati säestystiedoston yli 10 000:een hengelliseen lauluun. Hän käytti tietokoneetta otsaan kiinnitetyllä hiirilaitteella, jolle hän antoi käskyt puhaltamalla tai imemällä suullaan. Yhden kappaleen digitointiin tällä hitaalla työtavalla meni vähintään tunti. Hän sai olla todistus Herran pelastavasta ja pyhittävästä työstä kärsimyksensä keskellä, Herra antoi hänelle mielekkään tehtävän sen lisäksi, että hän sai elää rukousyhteydessä Herran kanssa. Se muutos ja sitä seurannut kärsivällisyys, jonka Jumalan pelastava työ oli vaikuttanut hänessä, oli siis osoitus siitä, että hänet oli Jeesuksen tähden luettu vanhurskaaksi ja Jumala näin ollen saattoi oikeudenmukaisesti tuomita hänet taivaan perilliseksi.

Meille tuon miehen esimerkki kertoo siitä, että kaikki se kärsimys, jonka elämässämme kohtaamme uskovina, on tarkoitettu meille kärsivällisyyden kasvattamisen lisäksi osoitukseksi siitä, että Jumala on oikeudenmukainen tuomitessaan omansa iankaikkisen kirkkauden omistajiksi. Siksi meidän on syytä oppia ottamaan kaikkinaisen kärsimys Herran kädestä silloinkin, kun sen suoranaisina vaikuttajina saattavat olla toiset ihmiset, jopa vihamiehemmekin.

Jumalan kosto

Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä, mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä. (6-7)

Jumalan oikeudenmukaisuus tulee myös toisella tavalla esiin. Hän kostaa eli antaa ansaitun rangaistuksen niille, jotka vainoavat ja ahdistavat Hänen omiaan. Jumalan pyhyys ja vanhurskaus ilmenee siinä, ettei hän jätä ainoatakaan syntiä ja vääryyttä rankaisematta eikä hyvittämättä ainoatakaan syntien uhriksi joutunutta omaansa. Viimeisellä tuomiolla kaikki ihmiset tulevat saamaan pelkästään oikeutta. Uskovat saavat sitä Jeesuksen tekojen ja uhrin perusteella, Herran armon torjuneet saavat sitä omien tekojensa perusteella.

Tienkin täällä ajassa uskovat rukoilevat yhdessä Stefanoksen kanssa, että Herra voisi antaa heidän vainoajilleen anteeksi ja pelastaa heidät. Mutta jos nämä eivät parannukseen taivu, heitä kohtaa ikuinen tuska kadotuksessa. Toisaalta pelastetut saavat Jeesuksen toisessa tulemuksessa ja viimeisellä tuomiolla nauttia lepoa ja rauhaa. Täällä ajassa emme vielä lopullista lepoa voi löytää, vaikka saammekin Jeesuksen uhriveren tähden elää sovitettuina ja omantunnon rauhassa. Uskon taistelu lihassa asuvaa syntiä, maailmaa ja Saatanaa vastaan jatkuu ja kärsimys kestää Herran tulon asti. Mutta tiedämme, että lopullinen lepo on tulossa. Saamme katsella toivossa siihen päämäärään, joka on meille selkeästi Herran sanassa kuvattu.

Syy kadotukseen joutumiseen

Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. (8)

Koska Jeesus Kristus kantoi koko maailman synnin, kenenkään ei pitäisi joutua kadotukseen ja vastaamaan itse omista synneistään. Mutta syy siihen, että syntiensä vuoksi kadotusta kohti kulkeva sinne lopulta joutuu, on se, että hän epäuskossa torjuu sen ainoa pelastuksen, joka ihmisille on tarjolla. Kun ihminen jatkaa matkaansa

selkä Jumalalle käännettynä eikä piittaa evankeliumin pelastuskutsusta, hänen edessään on Jumalan pyhä ja oikeudenmukainen tuomio, Jumalan polttavan tulen iankaikkinen osa.

Kadotuksen luonne

He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,... (9)

Edellä jo kuvasin kadotuksen luonnetta, jonka Paavali tiivistää nyt eroksi Herran kasvoista ja Hänen voimansa kirkkaudesta. Joku on sanonut tähän tapaan: ”Jumala loi ihmisen yhteyteensä ja satoi ihmisen tuhannella siteellä itseensä. Synnissään ihminen onnistui katkaisemaan kymmenen sidettä ja sai aikaan sen pimeyden, mitä synti ja kuolema nyt mukanaan tuovat. Mutta kun Jumala katkaisee loput 990 sidettä, niin sitten ollaan kadotuksessa.” Tietenkään emme voi vielä kuvata helvetin tuskien syvintä olemusta, mutta saamme parhaan välähdyksen niistä katselemalla Jeesusta Golgatan ristillä, kun Jumala hylkäsi Hänet pyhän polttavan tulensa alle.

Taivaan olemus

...kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme. (10)

Jos Jeesuksen ilmestyminen kirkkaudessa valtaisan enkelijoukon kanssa koituu Herran epäuskossa torjuneille kadotustuomioksi, niin sitä vastoin pelastetuille, Golgatan uhriin turvaaville, se koituu ihmeelliseksi päiväksi, jossa Jumala saa kunnia ja ylistyksen heidän ihmeellisestä kirkastetusta olemuksestaan.

Taivaan olemus on siinä, kun pääsemme osallisiksi Herran kasvojen kirkkauden katselusta, saamme omaksemme saman kirkastetun ylösnousemusruumiin kuin Jeesuksella ja Jumalan kirkkaus loistaa Hänen omissaan. Hänen omiaan ovat ne, jotka ovat ottaneet uskossa vastaan Paavalin todistuksen eli evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen pelastusteoistaan.

Uskovien ihmeellistä taivaallista osaa Jeesus kuvaa Ilmestyskirjassa näin:

Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa. (Ilm. 2:7)

Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita. (Ilm. 2:11)

Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja valkoisen kiven ja siihen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja. (Ilm. 2:17)

Joka voittaa ja loppuun asti ottaa vaarin minun teoistani, sille minä annan vallan hallita pakanoita. Hän on paimentava heitä rautaisella sauvalla, hän särkee heidät kuin saviastiat. Sen vallan minäkin olen saanut Isältäni. Ja minä annan hänelle aamutähden. (Ilm. 2:26-28)

Se, joka voittaa, puetaan siis valkoisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. (Ilm. 3:5)

Joka voittaa, siitä minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. (Ilm. 3:12)

Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. (Ilm. 3:21)

Herran nimen kirkastaminen tänään

Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoiseksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne teot. Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti. (11-12)

Koska Herran omille on luvassa ihmeellinen kirkkauden valtakunta, jossa Jeesus itse on kirkastettu pyhissään, niin tämän hetken tärkein tehtävämme on toimia niin, että Jeesuksen kirkkaus tulisi jo nyt näkyviin elämässämme. Se taas tapahtuu siten, että meissä uskovissa syntyy halu tehdä hyvää. Kysymys ei kuitenkaan ole lain teoista, joilla yrittäisimme kelvata Jumalalle, vaan uskon teoista, koska Jeesuksen lahjoittaman vanhurskauden tähden kelpaamme jo Jumalalle. Paavali tiedosti, että olemme vielä matkalla kohti täyteyttä ja tarvitsemme paljon rukousta ja esirukousta, että vaelluksemme voisi kirkastaa Vapahtajaamme. Rukous merkitsee sitä, että omassa voimassamme emme mitään voi, olemme täysin riippuvaisia Jumalan armosta, joka vaikuttaa hyvät teot.

Uskovan hyvät teot eivät ole hänen itsensä aikaan saamia vaan ne tapahtuvat siten, että olemme kuuliaisina Herran sanalle ja silloin Jumalan armo vaikuttaa ja kykenemme tekemään hyvää. Näin ollen me itse emme saa kunniaa niistä vaan Kristus, joka vaikuttaa armossaan meissä. Jeesus itse lausui näin:

Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännä, joka on taivaissa. (Matt. 5:16)

Kunnian varkaat

Koska meillä uskovillakin on aina suuri kiusaus ottaa itsellemme kunnia siitä hyvästä, mitä teemme, Herralla on tapana nöyryyttää meitä ja sallia meille kaikenlaista ahdistusta ja kärsimystäkin. Jos ja kun niiden keskellä teemme hyviä tekoja, maailmakin näkee, että ne eivät synny meistä itsestämme vaan ovat Jumalan vaikuttamia ja Herra saa niistä kiitoksen ja kunnian. Aitoja hyviä töitä ovat sellaiset, jotka siirtävät ihmisten katseen pois ihmisestä Jumalan puoleen. Niistä Jeesus sanoo edelleen:

Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani. (Joh. 15:8)

Ylimmäispapillisessa rukouksessaan Jeesus kuvaa omiaan näin:

Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä. (Joh. 17:10)

Jeesuksen syvin kirkkaus tuli ilmi Hänen ristinkärsimyksessään ja ylösnousemuksessaan, vastaavasti tässä ajassa Jumalan kirkkaus Hänen omissaan tulee kaikkein selkeimmin ilmi, kun he ovat kärsimysten ja ahdistusten keskellä, mutta silti heistä loistaa rakkaus toisia kohtaan. Meidän ei siksi tarvitse paeta niitä ahdistuksia, jotka Herra hyvydessään meille jakaa.

Haluan lopuksi jakaa vielä toisen esimerkin Japanista.

Jalokivet syntyvät puristuksessa - helmet kivun keskellä

Tunnen aamun sanomalehden tuoksussa,
tunnen kesän kylmän veden hyvässä maussa,
tunnen illansuun tuulikellon terävässä soinnissa,
tunnen yön voimakkaassa sammakon kurnutuksessa.
Tämäkin päivä päättyi,
jokaisessa sen tapahtumassa
tunnen Jumalan armon ja rakkauden.

”Tämän runon kirjoittanut poikani Genzoo ei kykene liikuttamaan käsiään eikä jalkojaan, eikä liioin kykene puhumaan. Vain hänen näkö- ja kuuloaistinsa toimivat normaalisti. Osoitan järjestyksessä sormellani sanakirjassa olevaa tavumerkkiluetteloja ja kun tulon Genzoon haluaman merkin kohdalle, hän antaa merkin silmiään räpyttämällä. Kirjoitan näin merkki merkiltä sanat ja lauseet ylös.”

Näin kirjoitti Genzoo Mizuno-nimisen japanilaisen silloin 42 vuotiaan miehen äiti. Kansakoulun neljäsluokkalaisena v.1945 Genzoo sairastui lavantautiin ja menetti täydellisesti liikunta- ja puhekykynsä. Saatamme vain kuvitella sodan jälkeisessä Japanissa - suuren puutteen keskellä - kodin, joka joutui huolehtimaan hänestä ja neljästä muusta lapsesta.

Viisi vuotta myöhemmin heidän paikkakunnallaan evankelioimistyössä ollut pastori Miyai sai julistaa perheelle ilosanoman Kristuksesta ja Genzoon ahtaaseen, yhden huoneen maailman tunkeutui uusi valon säde. Koska Genzoo kuitenkin näki ja kuuli, hän alkoi innokkaasti lukea Raamattua ja kuunnella ”Luterilainen tunti” ja ”Maailman valo” -nimisiä radio-ohjelmia. Mutta hän ei tyytynyt vain lukemaan ja kuuntelemaan. Hän alkoi suorittaa Raamattukirjekursseja äitinsä avulla silmänräpytysmenetelmää käyttäen. Myöhemmin he onnistuivat kehittämään hiukan nopeamman merkkikielen. Noin 25 -vuotiaana Genzoo alkoi kirjoittaa runoja. Kun kuvittelee vuoteeseen sidotun Genzoon ja hänen äitinsä tarkkaamassa poikansa silmän liikahduksia ja kirjoittamassa runoja, ero pojan ja äidin väliltä katoaa, he muodostavat ykseyden, josta syntyneet runot ovat ainutlaatuisia maailmassa.

Ajatellessaan, kuinka hankalaa tällaisen merkkikielen käyttö on, jää kysymään, miksi Genzoo kuitenkin näki sen vaivan, että kirjoitti. - Ken vain edes kerran yrittää luoda yhdenkin runon tai laulun tällä tavoin, pääsee maistamaan kuinka tavattoman vaikeasta ja tuskallisesta, kärsivällisyyttä vaativasta työstä on kyse. - Niin, miksi Genzoo ei voinut olla kirjoittamatta? Hän vastaa itse näin:

Ennen kuin unohdan,
ennen kuin mielestäni katoaa
juuri kuulemani
juuri näkemäni
sydämessä kokemani
valmistan hetken ylistääkseni
Herran ihmeellisistä teoista.

Genzoo halusi ylistää Jumalaa, hän halusi levittää Jumalan rakkautta. Oli kirjoittaminen kuinka hankalaa tahansa, hän ei voinut olla kirjoittamatta Herran armosta. Genzoon runoja lukiessaan jää hämmästelemään, kun niistä ei löydy vähäisintäkään katkeruutta tai vain hyvin vähän omien vaikeuksien kuvaamista. Sen sijaan ne ovat täynnä kiitosta siitä onnesta,

joka hänellä on Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Niissä on myös syvä rakkauden sävel kaikkia kärsiviä ja ahdistettuja kohtaan. Voisi kuvitella, että vuosikymmenet 49 vuotiaana taapahtuneeseen poisnukkumiseen asti vuoteessa mykkänä olisi olleet maanpäällistä ”helvetiä”, mutta sen perusteella, että Kristuksen elämä oli vuodatettu Genzooseen, hänen koko olemassaolonsa alkoi säteillä taivaallista valoa ympäristöönsä.

Genzoon luona kävi paljon ahdistuksiinsa apua ja lohdutusta etsiviä ihmisiä. Hän kävi myös laajaa sielunhoidollista kirjeenvaihtoa. Monet hänen runonsa ovat saaneet sävelet ja niitä lauletaan ylistyslauluina Herralle. - Eräälle Genzoon kotiin matkalla olleelle henkilölle muuan paikkakuntalainen oli todennut: "Genzoo on meidän kauppalamme aarre." - Kun Jumala saa täyttää ja ottaa käyttöönsä sen, mikä ei mitään ole, siitä totisesti tulee aarre. Genzoo kirjoittaa elämänsä salaisuudesta näin:

Kun aamulla hiljaa rukoilen
tälle yhdelle päivälle Jumalan armoa,
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva rauha.

Kun aamulla hiljaa tutkistelen
Jumalan armoa, joka on hengen ravinto
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva toivo.

Kun aamulla hiljaa ylistän Jumalaa,
joka antaa minulle uuden päivän
sydämeni täyttää ylitsevuotavana
Herrassa Jeesuksessa oleva ilo.

Entä sinä?

Oletko sinä valmis, kun Herra Jeesus Kristus tulee kirkkaudessaan maan päälle toimittamaan tuomion? Koituuko Hänen tuomionsa sinulle kadotukseksi vai suuremoiseksi vapautukseksi, pääsyksi kirkkauden valtakuntaan? Ellet ole vielä varma kummalle puolelle joudut, Herra kutsuu sinua eteensä tekemään jo tänään tiliä elämästäsi. Jos totuudessa tunnustat kaiken synnin, joka painaa omaatuntoasi ja käännyt pyytämään armoa ja anteeksiantamusta sen perusteella, että Jeesus on kuollut sinunkin syntiesi rangaistuksen Golgatan ristillä, niin sinä saata armon. Pääset vapaaksi kadotustuomiosta ja saat uuden elämän Vapahtajan yhteydessä.

Jos sinä jo tunnet Jeesuksen omana Herranasi, Herra kutsuu sinua tänään sellaiseen uskon vaellukseen, jossa tekosi kirkastavat Jumalan armon suuruutta. Herra voi ja tahtoo käyttää sinua oman armonsa kirkkauden kiitokseksi.